

Steder, skal være Vælger paa Hovedopholdsstedet. Den højtærede Minister er nu gaaet over til at sige, at vedkommende kan selv bestemme, hvor han vil have Valgret, ogsaa det er selvfølgelig et Skridt i mindre frisindet Retning. Men der var endnu ikke Tale hverken om to Aars Ophold eller 7 Fjerdingaars Skattebetaling. Alt dette var det forbeholdt Venstre at gaa med til. Det var vel Højre, der foreslog det og gennemførte det i Landstinget, men Venstre gik med til det, og nu bagefter holder det absolut fast paa det.

I 1910 erklærede daværende Indenrigsminister Sigurd Berg, at han vilde lade Forslaget gaa til Landstinget. Det kom det nu ikke; men der er Grund til at spørge, om man nu vil føre disse Forslag, som vi her stillet, frem saaledes, at der kan blive Mulighed for at faa dem gennemført. Det er saaledes med vort Forslag, som vi har fremsat nu, at det har to Gange tidligere været fremme. Den ene Gang sad det ærede Medlem Hr. Kvist paa det hele Vinteren; det blev lagt i en Æske, og han varmede Æsken hele Vinteren, saa Forslaget ikke kunde komme frem; og næste Aar var det det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, der skulde holde Æsken varm, og han gjorde det lige saa samvittighedsfuldt som det førnævnte ærede Medlem. Der var altsaa ikke Spor af Interesse for at gennemføre en virkelig almindelig kommunal Valgret, det kunde man paa ingen Maade gaa med til. Det forekommer mig, at det er et Tegn paa, at Venstre er gaaet tilbage i Frisind fra, hvad det tidligere var. Det var rimeligt, at man nu slog ind paa en mere demokratisk Retning i sin Politik, saaledes at man virkelig kunde faa almindelig kommunal Valgret indført.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt talte en Del om, hvad der skulde ske; foruden det, jeg allerede har nævnt, sagde han, at der kunde forhandles — Ministeren havde ikke optaget Ændringer med Hensyn til Valgretten —, men der kunde dog maaske være Tale om Forhandlinger. Jeg vil dertil sige, at Sigurd Berg i sin Tid tilbød Forhandling om disse Forhold, det førte ganske vist ikke til noget, for det ærede Medlem Hr. Kvist blev siddende paa Æsken, men Ministeren udtalte dog her i Tinget, at der kunde være Tale om at forhandle om de Spørgsmaal, og Ministeren bebudede, at der senere kunde fremkomme Forslag fra Regeringen om at løse de Spørgsmaal. Saadanne Forslag er ikke kommet og findes heller ikke i den højtærede Ministers Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde udtryk-

kelig, at det var meningsløst at give Valgret til de 21-aarige. Det var et meget haardt Udtryk, synes jeg, det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke har Grund til at tale saa haardt om Landets Ungdom, at de ikke nok kunde møde og stemme, naar de var 21 Aar gamle. Det ærede Medlem mente heller ikke, der kunde være Tale om at rette ved Opholdsbestemmelsen og ved Skattebetalingen. Det forekommer mig, at der netop var Grund til at optage en Forhandling om de Bestemmelser. Det ærede Medlem sagde, at han vilde intet udtale om det; jeg haaber, at det ærede Medlem, naar han kommer til Forhandling i Udvalget, vil være mere medgørlig, saaledes at vi virkelig kan komme til Forhandling om disse gamle Spørgsmaal.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke er Udsigt til, at der kommer et Lovforslag om, hvorledes den kommunale Forvaltning skal være. I 1920 udtalte den daværende Indenrigsminister fra denne Plads under samme Sags Behandling, at et saadant Lovforslag var under Udarbejdelse. Nu er der gaaet tre Aar siden, vi har ikke set noget til det, og jeg vil derfor spørge Ministeren, om et saadant Lovforslag er under Udarbejdelse, og om vi kan vente, det kommer frem i rimelig Tid, hvis Ministeren og det højtærede Ministerium bliver siddende saa længe.

De øvrige Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Venstre nævnte, tror jeg, jeg allerede har været inde paa. Jeg vil nu gerne spørge — det fik man ikke Svar paa af den ærede Ordfører —, hvad der skal ske i det Udvalg, der forhaabentlig bliver nedsat. Tidligere er Sagen syltet. Kan vi vente, at nogle af de Spørgsmaal, jeg her har rejst, og som vi har optaget i vort Lovforslag, bliver taget med, eller skal de alle syltes fremdeles, skal vi nøjes med de faa og ubetydelige Spørgsmaal, som den højtærede Minister har indført i sit Lovforslag? I saa Fald forekommer det mig, at det er alt for lidt og noget, der strengt taget ikke er værd at arbejde for, for det kan ikke skaffe os et bedre Vælgerkorps eller i synderlig Grad et bedre Valg. Jeg forstaar egentlig ikke, hvortor den højtærede Indenrigsminister har fremsat et saadant Lovforslag; naar han overhovedet vil have sit Navn knyttet til denne Lov, kan det kun være for selve Navnets Skyld, antager jeg, for de Ideer, der er nedlagt i det, kan i hvert Fald ikke bære den højtærede Ministers Navn ind i Historien, de smager meget mere af det gamle bekendte Ord, at man sier Myggen fra og sluger Kamelen.